

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmanova hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zahvala in prošnja!

Skorej nastopi „Mir“ tretje leto svojega življenja. Odkar je leta 1867 zamrl „Slovenec“ v Celovci, koroški Slovenci neso imeli svojega časnika. Zdaj pa imajo „Mir“, ki jih poučuje v milem slovenskem jeziku, jim donša novice iz vseh krajev sveta in jim dela kratek čas, razglasuje njih želje in potrebe, odkriva njih rane in bolečine, pa tudi brani njih svetinje in pravice.

Da koroški Slovenci tak časnik imajo, za to gre hvala in zahvala č. gg. rodoljubom, ki se neso le sami naročili, temveč tudi drugih naročnikov nabirali na „Mir“, — ki so nam naznanjali novic in pošiljali dopisov, — ki so nam še celo pomagali z denarnimi darovi.

Vsem tem č. gg. izrekam pred celim svetom najtoplejšo in srčnejšo hvalo in zahvalo!

Tej hvali in zahvali pridenem tudi najlepšo in ponižnejšo prošnjo za prihodnje leto 1884.

„Mir“ se tiska in razpošilja v 2500 iztisih: to stane veliko denarja. Tudi se marsikdo oglasi, da bi srčno rad bral „Mir“, da pa ne more plačati naročnine; taka prošnja se nikomur ne odreče. Slednjič se še primeri, da nastane kaka tožba in pravda, katera zraven drugih sitnostij in kaznij požre sila veliko denarja.

Pri vsem tem pa je „Mir“ tako dober kup, da se vse čudi, kako da more izhajati.

Treba je k temu sila veliko naročnikov, pa tudi nekaj darežljivih podpornikov.

Zatorej ponižno prosim:

1. Da nobeden sedanjih naročnikov ne odpade.
2. Da si vsak prizadeva, pridobiti novih na-

ročnikov. Dozdanja skušnja uči, da po farah, kjer kak rodoljub naročevanje v roko vzame, število naročnikov hitro in veselo narašča. Imamo rodoljube, ki pod jednim zavitkom prejemljejo po 15, 20, 30 in 40 iztisov.

Naši ljudje neso tako zvedeni in vajeni, ne vejo, kako se naročuje in kako denar pošilja po pošti, nekateri so tudi daleč od pošte. Radi in veseli plačajo goldinarček, ako jim kak rodoljub seže pod ramo.

3. Cena ostane stara, „Mir“ velja za leto 1 gld., za pol leta 50 kr. Nekaj pa moram prositi! Poštne je za vsako številko 1 kr. torej za leto 24 kr., kar znaša za 2500 istisov 576 gld. To je za nas sila veliko!

Gg. rodoljubi! razdelimo to butaro, več ram jo ložej nosi. Kdor je torej dobre volje, naj naročnini priloži za poštino 24 kr.; gotovo ga to ne bude bolelo, nam pa bode to velika velika pomoč in podpora. Še jedenkrat povem: Naročnina ostane, kakor je bila doslej — jeden goldinar —; kdor pa premišljuje to nizko ceno, kdor pozna in preudarja denarne razmere koroških Slovencev, ta mi gotovo ne bode jemal za zlo, da s to prošnjo nadlegujem rodoljube.

4. Nemci in nemškutarji so osnovali nemški „šulferajn“, ki ne samo po Avstriji, temveč tudi po ptuji deželah, po Nemčiji, nabira denarjev in pošilja tiste „Judeževе groše“ in nemške bukve tudi nekaterim učenikom in šolam na Slovenskem. Delje so na Dunaji napravili judovski milijonarji, nekdanji liberalni ministri, državni in deželni poslanci, doktorji, profesorji in druga taka nemško-liberalna in sedanjemu ministerstvu nasprotna ropotija neko fabriko, kjer se kujejo dopisi in nabirajo denarji. To se vse pošilja urednikom in časnikom po raznih deželah. Vsem je znano, da se na to izda vsako leto več kot 40.000 gld.

Tudi „Mir“ je imel te dve leti po vsem Slovenskem, v Zagrebu, Gradci in na Dunaji nekaj dobrotnikov, ki so z denarjem podpirali „Mir“, tako da se je mogel pošiljati tudi tistim ubogim Slovincem na Koroškem, ki se za-nj oglašijo, pa ne morejo plačati naročnine.

Da bode to mogoče tudi prihodnje leto, lepo, prav lepo prosim č. gg. rodoljube, da „Miru“ tudi zanaprej ostanejo dobrotniki!

Slovenci! Nasprotniki naši napenjajo vse moči in delajo na vso sapo, da bi z denarji in pravdami naše slovenske časnike zatrli na Koroškem in Štajerskem. Napenjajmo svoje moči, delajmo na vso sapo tudi mi: Ne udajmo se; vse za Boga, cesarja in domovino! Andrej Einspieler.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. decembra.

V včerajšnji seji **državnega zbora** izjavi predsednik dr. Smolka zahvalo nj. viokosti cesarjeviča Rudolfa na čestitanji državne zbornice o porodu nadvojvodinje Elizabete. Poslanec Richter in tovariši predložijo novelo postav, s katero naj bi se spremenili § 340 občnega, § 453. zapadnogališkega, § 450. tirolskega in § 440. italijanskega sodnega reda. Poslanec Tausche in tovariši interpelirajo finančnega ministra, bode li in kdaj hoče predložiti postavo v zmislu zakona s 30. marta 1881. l. čl. 5., s katero naj bi se zjednačil, oziroma odpisal zemljiški davek, kar ga je bilo l. 1881. in l. 1882. preveč upačnega. Poslanec Wiesenburg zahteva, da bi se debatovalo o odgovoru ministra-prvomestnika na interpelacijo z dne 23. aprila t. l. zaradi redarstvene prepovedi ljudskega shoda; predlog pa se odbije s 148 proti 120 glasom. Na to se preide k dnevnemu redu. — Grof H. Clam-Martinic poroča o predlogi, zadevajoči pobiranje davkov od 1. januarja do konca marta 1884. V generalni debati govorita proti poročilu Men-

LISTEK.

Casnikarstvo in naši časniki.

(Dalje.)

Pa „revenons à nos moutons“! Celje — rekli smo — takrat še ni bilo tako gnezdo strastnih nemškutarjev in sebičnih Nemcev, kajti že leta 1848 so v tem mestu jeli izdavat nemški „Cillyer Wochenblatt zur Belehrung und Vertretung des Bürger- und Bauernstandes“, ki ni poznal najmanjše nemškutarske strasti. Leta 1848. se je ta časopis po dvakrat v tednu izhajajoč, prekrstil v „Cillyer Zeitung“, (Zeitschrift für Stadt und Land mit besonderer Rücksicht auf deutsche und slovenische Interessen), ki je dobro potegovala se za slovenske koristi. Podoba je, da je bil tudi ta nemški list odveč mej slovenskim ljudstvom, zato je isto leto zaspal v miru Gospodovem. Uradna „Laibacher Zeitung“ je isto leto jela izhajati po štirikrat v tednu, nje priloga „Illyrisches Blatt“, (Zeitschrift für Vaterland, Kunst, Wissenschaft etc.) pa po dvakrat. Tednik

„Laibacher Kirchenzeitung“ je ono leto tudi zaspal v imenu Gospodovem, a naši učeni duhovniki se vender še neso bili toliko ohrabрили, da bi bili začeli znanstven bogosloven list izdavat; na svetlo so takrat spravili nepotreben nemšk tednik „Theologische Zeitschrift“, za nemško ljudstvo — najbrže za Kočevanje — pa verski tednik „Zeit und Ewigkeit“ (ein religiöses Wochenblatt). Gola potrata novcev in narodnih duševnih sil!

Leto 1850 bilo je posebno zanimljivo za naše novinarstvo. Poleg prej imenovanih slovenskih časopisov („Novice“, „Zgodnja Danica“, „Slovenija“ in „Celjske novine“) smo dobili prvi uradni slovenski list „Ljubljanski časnik“, ki je izhajal po dvakrat v tednu. Kar je že leta 1850. bilo mogoče, moralo bi tudi biti mogoče leta 1883. O potrebi uradnega slovenskega lista z oglasnikom govorilo in pisalo se je pri nas toliko, da že vrabci po strehah o tem žvrgolē. Ko bi podlistkar na tem mestu hotel stvar dalje razpravljati, očitalo bi se mu pač po vsej pravici in resnici, da vodo v Savo nosi. Poleg slovenskega uradnega lista — „Ljubljanskega časnika“

— je „Laibacher Zeitung“ kot nemški uradni list izhajala po štirikrat v tednu. Kaj bi slavni vladi prizadevalo res toliko troškov, ko bi sedanja „Laib. Zeitung“ mesto po šestkrat v tednu izhajala le po tri- ali štirikrat, poleg nje pa izdajala še slovenski uradni list po dva- ali trikrat v tednu! S tem pa podlistkar ni hotel reči, da nam je potreba nemške „Laibacher Zeitung“; trebamo je toliko malo, kot lanskega snegu! Jacquesove čenče se lahko odbijajo v Dunajskih uradnih in poluradnih novinah ali pa v onih Dunajskih časopisih, kateri jih mej svet trosijo! Pa kje bi potem sedanja narodna deželna vlada Ljubljanska odbijala po vsem opravičene napade narodnega „Slovenskega Naroda“?

Že prej je bilo omenjeno, da so se ob času občnega navdušenja za narodno stvar kmalu osnovala slovenska društva v raznih mestih slovenske domovine, zunaj te pa še v Gradci in Beči. Posebno lepo se je mej njimi razvijalo slovensko društvo v Trstu, ki je za narodno probujenje in izobraževanje primorskih Slovanov — Slovencev in Hrvatov — jelo izdavat v Ljubljani tiskan, hrvatsko-slovenski časopis „Jadranski Slavjan“, ki

ger in Fürnkranz, katerima odgovarja finančni minister Dunajevski. V specialni debati se potem budgetna postava vzprejme. — Koncem seje prečita se dopis kneza Lobkovic, s katerim naznanja, da odloži dostojanstvo prvega zborničnega podpredsednika, kar zbor pritrjevalno na znanje vzame. — Prihodnja seja bode danes.

V českem klubu je knez Lobkovic že v ponedeljek naznanil, da bode za sedaj odložil podpredsedstvo. (Govorilo se je, da bode v kratkem pozvan v gosposko zbornico.) Na njega mesto je potem česki klub po tajnem glasovanju designoval grofa Riharda Clam-a. Poljski klub je s tem imenovanjem zadovoljen. V tej seji je dr. Šrom v imenu klubovem čestital dr. Rieger-ju o njega 65. rojstvenem dnevu.

Klub zjedinjene levice sklenil je na predlog Russ-a predsedstvu izročiti Pražke resolucije o administrativni delitvi Česke in o abstinenci politiki, o katerih naj bi zbiral tvarino in poročal po Božiči. Klub je nadalje sklenil, da bode zopet prevzel volitve v pravosodni odsek, iz katerega je bila levica lansko leto izstopila.

Opozicijski listi zatrjujejo odločno, da se bodo na Moravskem v kratkem izvršile mnogobrojne premembe v osebji političnih uradnikov, in pa da se bodo pri namestništvu v Brnu zamenili nekateri načelniki oddelkov. „Politik“ dostavlja tem poročilom jako dovtipno, da ne ve, izvirajo li iz dobre informacije, ili iz slabe vesti.

Izvirna brzobjavka iz Zagreba poroča „Tribüni“, da je bil vzprejem oblasti, sodišč in uradov pri novem banu formalen in hladen. Okrog novega bana da se sučejo elementi izrečno unionske strankarske smeri, kateri so imeli že pod baronom Rauchom žalostno ulogo.

Kdo plača troške po židovskih izgrelih? Na ukrep Požunskega mestnega zbora, da naj se vojaški erar za stroške lanskega posredovanja pri židovskih izgrelih obrne do vlade, odgovarja ogerski minister za notranje stvari, da mora mestna občina sama poravnati te stroške, ker da je naloga občine, skrbeti za red v svojem okrožji, torej tudi plačati stroške, ki nastanejo za povrnitev kaljenega miru.

Vnanje države.

Pri Berani poleg Guzinja ob črnogorski meji je turški maršal Mustafa Assim-paša zbral petnajst batalijonov nizamov ter črnogorski vladi javil, da ima dovolj vojske na razpolaganje, s katero lahko obvaruje komisijon za mejno ureditve vsakeršnega sovražnega napada od strani Albancev. Ob enem je pozval črnogorske poverjenike, da zopet povzemo započeto delo. Vojvoda Plamenac se je na to povrnil v Berano.

Iz Londona se poroča „Pol. Corr.“, da je angleškemu kabinetu od Sira Evelyn Baring-a došlo jako neugodno poročilo o položaji v Egiptu. Baring priporoča angleški protektorat kot jedino uspešno sredstvo, ki bi odpomoglo sedanjim nesrečnim razmeram. Angleški kabinet pa da ni zavzet za takovo rešitev tega vprašanja, temveč da se zadovoljuje samo z osiguranjem Sueškega kanala. — Poročila iz Egipta soglasijo v tem, da so se za turški vojak v zadnji bitki bratje borili, da pa so jih baši-bozuki popustili, na kar se je carré razklenil in so sudanski ustaši skoro popolnem uničili 600

vojakov. — „Standard“ razvija misel, da se ne sme odlašati z angleško intervencijo, ako se hoče Nulski delta ubraniti anarhiji. Jednako mislijo „Times“, „Daily News“ pa menijo, da se mora na khediva uplivati, ka ostane samo v odporu, ker da se mora le Egipt braniti tujega navala.

Dopisi.

Iz Idrije 8. decembra. [Izv. dop.] Nekaj let je že preteklo, odkar vam nesem pisal iz svojega rojstnega mesta, — in tudi danes ne bi vzel zarujavelega žurnalističnega peresa v roko, če bi me k temu ne silile razmere našega mesta, ki so se v dobi zadnjih štirih let v toliko in sicer na dobro spreobrile, da si človek ne more kaj, da poroča svetu vendar jedenkrat tudi o veselem napredku, in ne toži vedno o neznosnem položaji, v kateri je bila Idrija uklenjena toliko in toliko let. — Če vam zagotavljam, da so v Idriji razmere vse drugačne, kakor so bile še pred nedolгим časom, — sem vam s tem najbolj označil sedanjí položaj. Kdor bi hotel dandanes nasprotno trditi, o tem bi se smelo pač s pravico reči, da on razmer ne pozna, ali pa, da on dosledno neče v Idriji miru. — Jaz pravim — miru, kajti bili so časi, ko se je bil v Idriji ljut boj, ko se je istinito šlo za: „Sein oder Nichtsein“, bili so časi, ko je bilo tukaj popolnem nemogoče dobiti modus vivendi, — danes pa diha Idrija prosteje in burni valovi notranjih preprirov so se poglobili; — razmere so drugačne, a razmere so boljše. Naš rudar, ki je prej zmirom s strahom gledal v grad, se danas zaupno obrača v sedanjega predstojnika svetovnoznane našega rudnika, — naš rudar je klical toliko let po pravici, in ponosno smemo danes zatrjevati, da je gaslo c. kr. rudniškega nadsvetnika g. Novaka: „Gleiches Recht für Alle“. — Koliko pa je Idrija dosegla s tem, da odlične kroge diči pravicoljubnost, to more prav oceniti le oni, kateri je vsled nepravilnosti sam trpel. Naj se blagovoljno le pomisli, koliko nam je s tem pomagano, da je velečenjeni g. Novak radovoljno prepustil Čitalnici c. kr. rudniško gledališče. Gospoda! — to je korak neprecenljive važnosti in sedaj nam nastaja sveta dolžnost, da ta visokodušni dar blagega moža ne le hvaležno sprejmemo, ampak da se pametnim, mirnim — taktim postopanjem naše vrste tako uredi, da se narodnej stranki ne bode moglo očitati od nobene strani, da Čitalnica tako dragocenega daru vredna ni. Ako je bilo kedaj discipline treba, je gotovo tedaj oni čas napočil, da moramo znati računati s posamičnimi faktori. — Mi smo trdnega prepričanja, da je — rebus sic stantibus — v Idriji jedino le spravljava in miroljubna politika prava, in da je le tej politiki pripisovati, da se socialne razmere vidno boljšajo.

Mi smo svoj čas odločno trdili, da bistroumna cesarica Marija Terezija Idriji gledališča ni zato

zidala, da bi ga rudar od zunaj gledal, ampak da bi mu bilo šola omiki in oliki — in vendar je post tot discrimina rerum še le g. Novak, po katerega žilah teče čista česko-slovanska kri, spoznal, da naj se divadlu odprejo duri in da naj se predstavljajo igre v omiko in izoliko in kratek čas Idrijskega prebivalstva. In glejte, 18. novembra je bila predstava in dne 3. t. m. na predvečer rudarskega praznika sv. Barbare zopet slovesna predstava s petjem.

Škoda in — recimo naravnost — greh bi bilo, ko bi se tako izvrstnim igralnim močem ne dalo prilike igrati, kakor sem jih ta večer imel prijetno priliko občudovati. — V igri: „V spanji“ so nastopili: gospodičini Lavoslava Punčuh-ova in Mimica Lapajne-jeva in gospoda Fr. Vončina in Grašek. Gospodičina Punčuh-ova je naša dobra znanka že iz prejšnjih let — pravi steber „Slovenske Taliji“ v Idriji. Mi bomo o njej obširneje spregovorili o prvej priliki. — Gospica Lapajne-jeva zavzema vso našo pozornost. Ako bi hoteli biti galantni, bi opisavali vitko njeno rast. Elegantna nje igra in impozantna postava na odru napravila je najboljši utis, in mi veselo pozdravljamo gospodičino posebno še, ker se v svojej roli nikdar s spominom ne bori in ker jej je v govoru lastna taka milna jezika, da lahko z mirno vestjo rečemo, da je ona pravi biser slovenskega gledališča. — Isto tako se moramo pohvalno izreči o g. Vončini in Grašku. Prvi je odličnjak kot „Charakterdarsteller“, — drugi pa jako spreten ljubimec. O obeh gospodih pa bomo obširneje govorili drugi pot.

Druga igra bila je „Mutek“. Tu so nastopili: gospodičini Goslarjeva in Šinkovič-eva in gospodje Vinko Lapajne, Vončina, Singer in Grašek. Igra se je gladko vršila, in ensemble bil je vzgleden. Gospodičini sta začetnici, a neustrašljiv njihov nastop nam je porok, da so gg. aranžerji pravo zadeli, da so ju mej igralce vzprejeli in z lahko vestjo se gospodičinama v prihodnje večje role izroče. Za sedaj čestitamo. — Neovrgljivo pa je komik g. Lapajne, brat Mimičin, mej gospodi igralci poleg gosp. Vončine najspretnjša moč. Videli smo v svojem življenju dosta komikov, a smelo trdimo, da g. Lapajne ima v komiki res svoj poklic. Gospodu se vidi, da se je v svoji stroki na Dunaji šolal in sicer izvrstno šolal. To vam je naravna igra, — vsak korak vzbuja gledalcu smeh in ta gibčnost in mimika — z jedno besedo: komik po božjej volji. — Slavno dramatično društvo v Ljubljani že danes opozorujemo na to izredno moč in zagotavljamo, da bi gg. Kajzel in Lapajne slovensko gledališče z občasnim natlačenim polnila. — Gosp. Singer je vrlo pridni igralec in vzlasti njegov sonoren glas mu v rolah, kakor je ona dra. Skaze, kaj dobro služi. — Pred igro in mej igroma je pel mešani zbor pod vodstvom g. Bezek-a pesni: „Rudarska“ — zložil

ga je uredoval učeni Šimen Rudmaš. Takrat je baje v Celovci začela na svitlo hoditi „Slovenska bčela“ (1850—1853), ki je sledila po J. Drobniči uredovani „Slovenski čbelici“ v Celji.

Odveč bi bilo tu naštevati nemške liste v slovenskih pokrajinah izhajajoče; bili so isti kot prejšnje leto.

Hujši časi so napočili časnikom z letom 1851. Prejšnjo tiskovno svobodo je močno skrčila dne 6. julija 1851 prijavljena naredba o posvarjenji časopisov. Prvi odstavek te naredbe se je glasil tako-le: „Ako kak časopis stanovitno kaže svoje sovraštvo proti prestolu, proti jednoti in celoti države, proti veri, pravosti in sploh proti temeljem državne družbe ali pa spodbuja javni mir in red, posvari se bode dvakrat pismeno. Če je bilo to svarjenje brezuspešno, lahko ga ustavi namestnik kronovine, v kateri časopis izhaja; ustavi pa ga lahko začasno, — namreč za 3 mesece. Le ministerstvo ga lahko ustavi še za dlje časa ali pa za zmirom. Pritožba zoper odločbo namestnikovo nema odložne moči.“ Ta naredba je očitno naznanjala ona razgleda od 16. dne avgusta in 31. dne decembra istega leta, ki sta nikdar prav oživljeno državno ustavo od 4. sušca 1849 popolnem poko-

pala. Z državno oblastjo se je zavezala še cerkvena. Škofje in drugi cerkveni dostojanstveniki so že začetkom kaj pisano opazovali razvitek časnikarstva. Na migljaj državne oblasti so škofje sedaj živo in nujno svarili posamične liste, ter jih opominjali na besede sv. pisma, da naj vernikov nikar ne pohušujejo, sedaj so pa svoje vernike svarili pred čitanjem raznih časopisov. „Ti so jim lažjivi preroki, ki resnico grdi in preklinjajo, svete reči zasmehujejo, priproste, malo izobražene ljudi zapeljujejo in javlo mnenje pačijo.“ Tedanji slovenski časopisi so bili pač prepoblevni, da jih gotovo ni bilo treba našim škofom svariti. Da se ne šalim, naj pričuje neki razglas Brnskega konzistorija.

„Moravske novine“, katere so se vrstile mej poluradne liste, so jedenkrat nasvetovale, da bi se pri cerkveni godbi, pri cerkvenem petji ljudstvu nerazumne latinske besede, latinske pesni nadomestile s českimi besedami, s českimi cerkvenimi pesnimi. To se je zdelo škofiškemu konzistoriju v Brnu tako nevarno in pregrešno, da je s posebnim razglasom svaril pred čitanjem rečenega lista. Pri tej priliki se živo spominjam, kako so se pri nas nekateri starokopitni duhovniki — po letih na-

vadno še zelo mladi — jezili, ko se je bilo jelo v naših listih razpravljati vprašanje o češčenji bitja božjega v narodnem jeziku. Kot bi vsegaveden Bog slovenski ne razumel! Cecilijanci, tudi de vobis fabula narratur.

Vladni absolutizem je tudi Slovencem močno moril narodno zavest. Več listov je s časom poginilo. „Primorski Slovan“ je umrl že tekom prvega leta svojega življenja. „Celjske novine“ so utihnile leta 1851. O „Sloveniji“ in „Pravem Slovenci“ že davno ni bilo ne duha ne sluha. A poginila sta tudi dva nepotrebna nemška lista, katerima so naši duhovniki znašali gradivo; ta dva lista sta bila prej imenovana tednika („Theologische Zeitschrift“ in „Zeit und Ewigkeit“), ki sta v zveličavni nemščini svojim pičlim naročnikom in čitateljem preskrbovala nebeške hrane! Ker se je imela vsa Avstrija preustrojiti po istem nemškem kopitu, bilo je le naravno, da naša deželna vlada ni več potrebovala slovenskega uradnega lista. „Ljubljanski časnik“ je poginil leta 1852. Tega se je najbolj veselila „Laibacher Zeitung“, ki je sedaj pri obilej hrani tako nagloma rastla, da je že z letom 1853 izhajala po šestkrat v tednu. (Dalje prih.)

Josip Gnejzda, in „Tam, kjer beli so snežniki“ od A. Nedvéda. Pelo se je jako dobro, za kar gre hvala posebno gospodičinam pevkam in g. Bezek-u, ki se za petje v Čitalnici res prav zelo vestno trudi. — Bil je izredno prijeten večer in gledališče polno. V ložah je bilo mnogo gospodov uradnikov in tudi c. kr. rudniški nadsvetnik gospod Novak s svojo obitelji.

Konečno moramo pa še posebno hvalo izreči gospej Dragotini Lapajne-jevi, ki se je toliko trudila za izvrsten uspeh tega večera, in tajniku g. Fr. Kosu, potem juristu gosp. Jakobu Vidicu in trgovcema g. Goli-ju in g. Valentinu Trevnu, ki gledališču prijazno prepuščata svoja trgovska pomočnika g. Singerja in g. Graška.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Konec.)

Centralni odbornik g. Robič poroča, da se je ustanovila na Dunaji trgovinska zadruga za prodajo mlekarških izdelkov in da je centralni odbor kmetijske družbe sklenil, da ista s 100 gld. pristopi kot ud.

Centralni odbornik g. dr. Poklukar opisuje korist te trgovinske zadruge, pri katere ustanovitvi na Dunaji se je i on z mnogimi državnimi poslanci udeležil.

Odkar se je meja za uvaževanje živine proti Ruskeji in Rumunskeji zaprla in ker se bodo kmalu razdelili občinski pašniki, kaže kmetovalcem najbolj, da se holj poprimejo živinoreje. Zadnji živinski somenj v Ljubljani je kazal, da se goveja živina prodaja čem dalje bolj in za dobro ceno. Kranjska živina se prodaja na Laško in preko Koroške na Nemško in morebiti se kmalu, kakor hitro se cene na železnicah za prevažanje goveje živine znižajo, kranjskim živinorejcem odpre pot, da bodo prodajali svojo živino za največji želoдец v državi, za Dunaj. Načelnik te zadruge je g. grof Dürkheim, ki ima sam že zdaj veliko izvažanje mlekarških izdelkov. Zadruga se bode v prvi vrsti ozirala pri posredovanju prodaje mlekarških izdelkov na svoje člane, katere bode poučevala, kako se imajo pripravljati mlekarški izdelki, da se prodajo dražje. To vedo gotovo dobro ceniti Bohinjci, ki že zdaj svoje pridelke dosti dražji prodajajo nego prej.

Živinorejci naj se tedaj poprimejo lepe prilike, ter pristopijo k tej zadruzi.

Predsednik baron Wurzbach pravi, da je centralni odbor kmetijske družbe hotel z upisom v zadrugo pomagati kmetiskim gospodarjem, posebnou živinorejcem, in da bi rad storil več, ko bi dohodki družbe ne bili tako skromni. Morda, tako upa g. Wurzbach, pridejo boljši časi, potem se bode storilo več.

Potem se konečno odobri vse poročilo. Tajnika namestnik in blagajnik g. Bruss poroča potem o računu za l. 1882. Dobodki so znašali 8432 gld. 34 kr., stroški pa 7446 gld. 47 kr. Ostale je tedaj v blagajnici 985 gld. 86 kr.

Proračun za l. 1884 kaže dohodkov 5283 gld., stroškov pa 5241 gld. 41 kr., tako da bi bilo blagajničnega preostanka 41 gld. 59 kr.

Gospod Dežman vpraša, se je li skrbelo v proračunu za stroške izdavanja kmetijskega lista, katero je sklenil lanski občni zbor.

Gospod Brus opomni, da zaradi izdavanja lista neso še došla vsa poročila podružnic. V obče pa se porabi za list 400 gld, ki so umeščena v proračunu za izdavanje „Naznanil“ in poročilo centralnega odbora.

Predsednik baron Wurzbach pravi, da so se nekatere podružnice izjavile za izdavanje, druge pa proti. Tudi ni še rešeno vprašanje, ali bi izhajal list v jednom, ali v obeh deželni jezicah. V obče pa ima priti vprašanje izdavanja lista še v razpravo.

Cesarski svetnik gosp. Murnik pravi, da ni treba staviti za list kako svoto v proračun, kajti porabi se denar, ki se je doslej izdaval za „Naznanila“. Da se udje upisujejo, to ne zadostuje, treba je tudi plačati letni donesek. Potem se bode izhajalo

in plačal se bode tiskar, posebno ako dovoli, kakor se je izrazil gosp. Kramar, poljedelsko ministerstvo podporo za kmetijski list. Stroški za list so zavisni od papirja. Za tisoč izvodov na slabem papir tiskane številke velja 14 do 15 gld., na boljši 20 gld. Zraven pa je še računati za razpošiljatev vsake številke 2 do 3 gld. A to velja le, ako je uredništvo lista brezplačno.

Potem se proračun odobri.

Premoženje društva znašalo je, kakor nadalje poroča blagajnik, koncem l. 1882. 34.650 gl. 1/2 kr. in se je proti prejšnjemu letu pomanjšalo za 927 gl. 44 kr. vsled kursne difference.

Tudi stan premoženja se odobri brez razgovora in preide se k volitvi odbornikov in tajnika, o kateri smo že poročali. Potem se zborovanje zaradi nesklepnosti sklene.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za zgradbo šole v Šent Juriji na Pesnici 100 gld. — in za popravilo farne cerkve na Premu 200 gld.

— (Gospod M. Herman), državni naš poslanec in deželni odbornik štajerski, obolel je nevarno; vender se mu je baje nekoliko na bolje obrnilo.

— (Promocija.) Učeni naš rojak in pisatelj, g. profesor Karel Glaser, bil je zadnji petek na Dunajskem vseučilišču promoviran za doktorja filozofije. Rigoroze delal je iz sanskritščine s takim uspehom, da so mu čestitali prvi nemški jezikoslovci na Dunajskem vseučilišču, tako n. pr. Schenkl. Kakor ste že poročali, predal je preje Dunajske akademije znanosti v razsojo učeno razpravo o „Bāna Pārva-tiparinayanātaka“, kojo je akademija vzprejela ter sama dala v tisk; (napačno bilo je v raznih listih citati, da je g. profesor Glaser imenovano razpravo sam dal natisniti). G. profesor Glaser je gotovo prvi Slovenec, ki je indijske filologije doktor, in ker sluje radi učenih svojih razprav že mej nemškimi učenjaki, čestitamo iz polnega srca ogromnemu uspehom, ki jih je dosegel na učenjaškem polju vrli naš domoljub.

—u—

— (Jugoslovanske akademije) zgodovinsko-filologični oddelek ima danes popoldne sejo, pri kateri bode naš rojak in akademije redni član g. M. Valjavec čital razpravo o naglasu glagolov.

— (Umrli) je g. Matija Fric, župnijski oskrbnik in dekan pri Veliki Nedelji, v 9. dan t. m. Blag mu spomin!

— (Umrli) je v Mariboru v 9. dan t. m. Makso baron Rast, naš jako odločen nasprotnik.

— („Zlata Praha“) imenoval se bode velik ilustrovan tednik, ki začne o novem letu izhajati pod uredništvom Ferd. Schulza v založbi knjigarja Otta v Pragi. Med glavnimi sodelalci tega lista imenovati nam je posebnou Jana V. Lega, ki bo seznanjal Čeha z našimi razmerami in našim življenjem. Kakor smo izvedeli, bode list že v prvi številki prinesel sliko iz krasne naše domovine; priporočamo torej izobraženim Slovencem, naj si ga naročajo, zato pa začno opuščati nemške ilustrovane liste, s katerimi je naša domovina vedno še preveč preplavljena.

— (Ali je beseda „komunard“ razžaljenje časti?) To vprašanje bi se bilo imelo danes rešiti pri c. kr. okrajnej delegiranej sodnji Ljubljanskej po c. kr. sodniku F. Čučeku, a ni do tega prišlo, ker je tožitelj od tožbe odstopil. Stvar pa je bila ta: Znani krojač Fran Železnikar tožil je Miho Končarja, da mu je pri ustanovitvi krojaške zadruge rekel „komunard“ in da mu je pretil, da ga bode pustil po policiji iztirati iz dvorane. Tožitelj krojač Železnikar trdi, da je razžaljen v svoji časti kot državljani, kajti po njegovem mnenju se „komunisti“ le še v jecah nahajajo, tedaj bi bil on nevaren človek. Sodnik gosp. Čuček pravi, da je beseda „komunist“ le relativen pojem, kajti pije se „in commune“, gre se kam „in commune“ itd., v obče pa misli, naj bi se stranki z dobro poravnali. Toženi Končar zanikava, da bi bil krojaču Železnikarju rekel komunard, pač pa mu je, ker se je „hausknechtenmässig“ obnašal,

nasproti zaklical: „Jaz nesem komunard!“ Tudi ne taji, da je Železnikarju zaradi njegovega surovega obnašanja pretil, iztirati ga iz dvorane. Če pa Železnikar besedo komunard na se vzame, nema nič proti temu. Tožitelj Železnikar zahteva, naj se izreče sodba, da bo imel mir od g. Končarja, ki je njegove prijatelje svaril, naj ne občejejo s krojačem Železnikarjem, kajti le-ta bode kmalu v verigah na Gradu sedel. Toženi g. Končar pravi, to ni res; v obče pa prosi, ker se mu je poziv dostavil še le v ponedeljek, naj se obravnava preloži, da nastopi dokaz resnice in se jedenkrat napravi konec. Toženi Končar navaja v dokaz resnice celo vrsto prič. Ko sodnik g. Čuček še jedenkrat vpraša, se li hočete stranki pogoditi, reče krojač Železnikar, naj Končar prekliče. A Končar odvrne, da ne prekliče ničesar, temveč da nastopi dokaz resnice. Naposled se zadovolji tožitelj krojač Železnikar s tem, da ga bode g. Končar puščal v miru. G. Končar pravi, da ne mara niti imeti z njim kacega opravka. S tem je, ker je tožitelj od tožbe odstopil, obravnava končana in torej ne vemo, je-li beseda komunard razžaljiva, ali ne.

— (Iz Borovnice) piše se nam v 9. t. m.: Na poziv g. župnika zbralo se je včeraj po cerkvenem opravilu nad 120 posestnikov v šolski sobi in sicer v ta namen, da se poučé o važnosti zemljiških knjig. Gosp. Danilo Majaron prevzel je to nalogo ter v poldrugo uro trajajočem izvrstnem in vsacemu lahko umljivem govoru raztolmačil važnost zemljiških knjig in razne podrobnosti. Poslušali so ga z največjo pazljivostjo in marsikateremu bode to predavanje v prid. Iskrena hvala g. Majaronu, na katerega smemo biti ponosni. — Da pa naš župan ni prišel k temu shodu, nas ni prav nič užalilo, saj vemo, da zajema vso svojo modrost iz „Celjskega buteljna“. — —r—

— (Župnijo pri sv. Kuneti) v Slovenskih Goricah dobil je g. Fran Pignar, kaplan v Hočah.

— (Slovanska Čitalnica v Gradci) ima 15. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v gostilni „zur Stadt Neugraz“ (Neugasse) svoje občno zborovanje s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zborovanja. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju v letu 1883. 3. Poročilo blagajnikovo in proračun za leto 1884. 4. Poročilo knjžničarjevo in gospodarjevo. 5. Volitev dveh pregledovalcev računov. 6. Volitev načelnika. 7. Volitev odbora. 8. Razni nasveti.

— (Izredno veliko repo), 6 1/2 funta težko, videli smo včeraj pri gosp. L. Tavčarju v „Hôtel Evropa“. Pridelal jo je na svojem posestvu na Bizeljskem.

— (V Abaciji) bodo vse zgradbe in naprave v kratkem dovršene, in se bode to novo zabavišče tekom prihodnjega februarja otvorilo. Mej tem pa se skrbi za ugodneje železnično zvezo. V to svrbo prične počenši s 15. t. m. na progi Št. Peter-Reka voziti brzovlak (za vse tri razrede). Ta vlak bode v zvezi s kurirnimi vlaki glavne proge.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. decembra. „Polit. Correspondenz“ poroča iz Londona: Angleška vlada poslala je v Indijo povelje, naj bode šest polkov za Egipt pripravljenih.

Dunaj 11. decembra. Pri obravnavi o indemiteti izjavil je poročevalec grof Clam-Martinic, da v naporih njegove stranke ni niti sledu o zatiranju nemškega naroda. Nemec vender ne more v tem videti zatiranja, da Čeh v Češki v svojem jeziku dobiva pravico. Govornik opominja levico, naj z idejami, kakersna je razdelitev Češke, ne ruši jednote in ne uničuje organičnih stanic, iz katerih je sestavljen ves veliki organizem. To je nevarno početje. Mi hočemo podedovani značaj države varovati in štititi, in v tem je razlog naše jednosti. (Živahno odobravanje na desnici).

Sigurno zdravilen uspeh. Naval krvi, težko sapo in vse nasledke slabega toka krvi ozdravi uspešno po kratkejši rabi priložni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica z uporabnim navodom 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (690-2)

Tujci:

dne 11. decembra.

Pri **Slonu**: Blasel z Dunaja. — Pater Andrej iz Inomosta. — Schnabler iz Gorice. — Lengy l iz Kaniže. — Sakser iz Feldkirchna.

Pri **Mallet**: Weber z Dunaja. — Schuntar iz Idrije. Kuchler z Dunaja. — Fürth iz Budweisa. — Kapuscinski z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

4. decembra: Josip Štepic, sobni slikar, 31 let, Mero-sodne ulice št. 1, za jetiko. — Jakob Kolenc, delavec, 55 let, Pred konjušnico št. 2, za jetiko.

5. decembra: Josipina Levec, kupčevalčeva hči, 16 let, Reseljev trg št. 1, za davico.

8. decembra: Apolonija Golob, čevljarjeva udova, 61 let Kurja vas št. 9, za plućnico. — Marijana Poljanšek, komisijonarjeva žena, 44 let, Kolodvorske ulice št. 20, za rakom.

9. novembra: Rudolf Bäcker, železniškega mehanika sin, 6½ leta, Marije Terezije cesta št. 14, za davico. — Janez Kukovič, superijor misijonskih duhovnov, 38 let, Travniške ulice št. 3, za srčno napako. — Janez Ljubič, delavčev sin, 8 dnij, Opekarska cesta št. 9, za čeljustnim krčem.

V deželnej bolnici:

2. decembra: Jarnej Sušnik, gostač, 77 let, za plučnim edemom. — Alojzija Lokvenc, gostija, 50 let, za zunanjim prisadom. — Magdalena Mavrin, delavčeva hči, 2 leti, za jetiko.

4. decembra: Jožef Tratnik, bivši tkalec, 54 let, bil je umirajoč v bolnico prinešen ter bode uradno preiskan. — Ferdo Magajna, magacinar, 45 let, za použito žvepljeno kislino. — Janez Remšgar, gostač, 70 let, za kroničnim ka-tarom v črevesu.

6. decembra: Andrej Marinšek, krojač, 26 let, za travmatično vnetico trebušne kožice.

7. decembra: Jurij Stegne, dninar, 32 let, za vode-nico. — Marija Inglič, šivilja, 77 let, za mrtvudom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. dec.	7. zjutraj	734.00 mm.	— 4.0°C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	732.41 mm.	— 1.6°C	brezv.	obl.	snega.
	9. zvečer	730.85 mm.	— 2.2°C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura — 2.6°, za 2.0° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 12. decembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	36
Ječmen	4	87
Oves,	2	92
Ajda,	5	20
Proso,	5	36
Koruza,	5	40
Leča,	8	50
Grah	8	50
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	88
Špeh frišen	—	60
„povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	3½
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	56
Svinjsko	—	52
Koštrunovo	—	36
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	14
Slama,	1	87
Drva, trda, 4 kv. metre	6	90
„ mehka,	4	40

Dunajska borza

dne 12. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79	gld.	10	kr.
Srebrna renta	79	gld.	75	„
Zlata renta	98	gld.	60	„
5% marcna renta	93	gld.	80	„
Akcije narodne banke	837	gld.	—	„
Kreditne akcije	281	gld.	20	„
London	121	gld.	—	„
Srebro	—	gld.	—	„
Napol.	9	gld.	60	„
C. kr. cekini	5	gld.	72	„
Nemške marke	59	gld.	30	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	121	„

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	167	gld.	—	kr.
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	98	gld.	60	gld.	—	„
Ogrska zlata renta 6%	120	gld.	40	gld.	—	„
„ „ papirna renta 5%	87	gld.	65	gld.	—	„
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	gld.	—	gld.	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	115	gld.	70	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	119	gld.	25	gld.	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	102	gld.	90	gld.	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	gld.	50	gld.	—	„
Kreditne srečke	100	gld.	172	gld.	75	„
Rudolfove srečke	10	gld.	19	gld.	—	„
Akcije anglo avstr. banke	120	gld.	107	gld.	25	„
Tramway-društ. velj.	170	gld.	a. v.	218	gld.	20

Lovski pes (brek)

bolj majhne postave, bele kratke dlake, z rujavo liso krog levega očesa in z zastrizeno črko A na levem stegnu, ki čuje na ime „Skok“, se mi je pred 4 dnevi izgubil.

Kdo pove, kje je, dobi primerno nagrado.

Dolenji Logatec, v 4. dan decembra 1883.

(779 3)

A. Candusso.

Trgovski učenec,

13 do 14 let star, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vzprejme se v prodajalnico mešanega blaga v **Kamniku** pod chiffro **A. S.** — Več se zvê pri trgovcu **J. Luckmann-u** v **Ljubljani**. (785-3)

G. PICCOLI,

homeopatičen in aleo-patičen lekar

„Pri angelji“

v Ljubljani,

na Dunajskej cesti,

priporoča p. n. občinstvu po 10letni skušnji sledeča

izborna zdravila.

Antirrheumon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju kostibolju, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Dr. Mora-vo sredstvo zoper mrzlico je najbolje mej vsemi do zdaj znanimi zdravili proti spridenju prehladne mrzlice. Steklenica 80 kr.

Marija pomagaj želodčne kapljice. Ome-njeno zdravilo služi v pomoč, ako kdo nema dobrega želodca, ako ima slabo sapo, ako ga napenja, ako se mu peha in ga vije, proti želodčnemu prehlajenju, zla-tenici, ako se komu hoče vzdigati, ako boli koga glava (če to ne izvira iz želodca), proti zgagi, ako se dela komu kamen in nabira sluz, proti želodčnemu krču in zaprtju, ako je želodec pokvarjen z jedjo in pijačo, proti glistam, proti boleznim na vranici, jetrah in proti zlati žili in v različnih mrzlicah. Steklenica 20 kr.

Najboljše in najuplívnejše pravo norveško pomuhljevo jetrno olje proti mramorici, rha-hitidi, plućnici, kašlju itd. Steklenica 60 kr.

Pastile iz sladnega ekstrakta (Malz Bon-boni) proti kašlju in prehlajenju. Škaljica 10 kr.

Pastile santonijske; izkušeno zdravilo zo-per gliste. Škaljica 10 kr.; 100 koščekov 70 kr.; 1000 koščekov 4 gld. 50 kr.

Salicilne pastile proti prehlajenju; naj-boljši pripomoček proti davici (difteritis), plućnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripa-vost. Škaljica 20 kr.

Naročila po pošti se izvršujejo točno in po poštne povzetki. (291-6)

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporoča po nizki ceni
vožne liste
slovensko-nemške in nemške.

Darila za Božič in Novo Leto!

Velika izbér
zlatih, srebrnih in
nikljevih žepnih ur,
stenskih ur z nihali
v vseh velikostih.

Velika izbér
francoskih in ameri-kanskih budilnih ur
z dnevnim kazalom
in brez njega.

Švicarske sviralke,

igrajoče 1 do 10 točk, z glasovi harfe, male flavte in citer, tudi z bobničkom in zvončki.

Vse to v bogatej izbiri in najcenejše pri

(784-2)

JOSIPU GEBL, urarji v Slonovih ulicah 11.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

1000 litrov

izvrstnega žganja, pravega tropinca

prodaja po nizkej ceni

(776-3)

Fran Bratina, posestnik iz **Ustja** pri **Ajdovščini**.

Kakovost in cena žganja se pošilja na zahtevanje franko.

Skladbe,

zložil **F. S. Vilhar**.

Prva knjiga teh skladb, koje so že do sedaj v slovanskem svetu nemalo senzacijo vzbudile, dotiskana je. Po zadržaji zanimiva je za vsacega, koji se z glasbo ali petjem bavi; ona obsega: I. **samospeve**, II. **m žke zборе**, III. **mešane zборе** in IV. **skladbe za glasovir**.

Knjiga je vrlo ukusno opravljena ter ima na ve-likem formatu 92 strani. Prodava jo v **Ljubljani** knjigarna **J. Giontini**-jeva po 2 gld. 40 kr.; dobi se pa tudi pri skladatelji samem v **Karlovci** (Hrvat-ska) po 2 gld. 20 kr. (744-8)

Priznano nepokvarjeno, izvrstne

voščene sveče

izdelujejo

(652-10)

P. & R. Seemann v **Ljubljani**.

V nesrečni katastrofi v Casamicciola

dne 28. julija 1882. leta je bil švicarski fabrikant ur **Jean Denis** na otoku

Ischia zasut

in se je ondu v 41. letu svoje dobe zadušil. Kljubu vsemu poizvedovanju postavljenega kuratorja **Giacoma Bulatti** v Neapolji se neso našli niti sorodniki, niti pravni dediči, da bi prevzeli njegovo veliko premo-ženje, obstoječe iz: **dveh tovarov, zalog blaga, vrednostnih papirjev in gotovine**.

Pošiljatev 12 zabojev, imejočih v sebi **2460 pristatih švicarskih ur**, ki so bili transito Dunaj namenjeni v iztok, pridržal je speditör **Fr. Rauvaux fils** v 7. dan avgusta lanskega leta, ter v 16. dan oktobra izročil podpisanej trgovini z urami naročivši, da naj se ure, ker stroški shrambe vedno naračajo, **zastonj** oddajajo, samo da se **pokrije carina in voznilna** ter se kuratorju omogoči izvesti zapuščin-ski račun, ter da blago dalje ne leži.

Ure imajo prvotne vrednosti po 70, 62 in 54 frankov, vender pa se na izredno izgubo ne more jemati ozi., posebno ko veliko premoženje itak nema dediča in vse pripade državi.

Ure se oddajo po spodaj naznačenih cenah, zna-šajočih carin., voznilno in pristojbino za shrambo.

1440 verižic iz double-zlata, katere so tudi bile v zabojih, priložé se vsaki uri, dokler jih je kaj, **zastonj**.

Blaga je: 12 zabojev **J. D. 4683/94**, imejočih v sebi:

1260 ur n. sidro, švicarsko kolesišče, iz niklja in srebra, s po noči blestečim kazališčem.

1200 srebrnih Washington-remontoir-ur z jednakim kazališčem.

Za voznilno, carin. in shrambino pristojbino naj se pošilja za prvič zaznamenovane ure po **gl. 6.95**, za druge po **gl. 8.52** ali z nakaznico, ali pa po pošt-nem povzetki; vsakej pošiljati se priloži po jedna označenih verižic, dokler jih je kaj. (781-2)

Zapuščinsko pooblaščen:

Uhrencommissionshaus L. SPIERING,
Wien, II., Eliashof, neben Schöllerhof.